

Havne og deslige. Men naar jeg, som sagt, ikke kan være enig med den ærede Taler deri, saa er jeg derimod meget enig med ham i, at Sagen ved de forskjellige Forslag, Ændringer og Underændringer, de mange Specialiteter, vi ere komne ind paa, og den svævende Discussion, er bleven stillet saaledes, at det er vanskeligt at faae noget fast Holdepunkt at støtte sig til. Jeg veed ikke, hvorledes det gaaer de øvrige Herrer her i Salen, men jeg er i det Tilfælde, at jeg vil være i megen Forlegenhed med Hensyn til min Afstemning; thi jeg veed, at jeg hverken vil kunne stemme for det ene eller for det andet af de tre foreliggende Forslag, aldeles saaledes som de foreligge, selv med de hertil knyttede Ændringer, hvorimod jeg vilde kunne stemme for Regjeringens Forslag, naar deri som Ændringer blev optaget flere af de Bestemmelser, der indeholdes i de Forslag, der ere stillede af Udvalget, navnlig dets Minoritet, men en saadan Afstemning ligger jo ikke for.

Med Hensyn til det egentlige Stridspunkt i Sagen, nemlig Spørgsmaalet „Tverbanen“, vil jeg tillade mig at udtale, at jeg er ganske enig med den ærede Rigsbogsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) i, at vi meget let vilde komme overeens med Hensyn til denne Sag med Sir Morton Peto; ikke fordi jeg mener, at det, som der er blevet sagt, kunde lade sig gjøre ved at quæle hinanden, thi i saa Fald vilde han vistnok finde Midler til kraftig Modstand, men fordi jeg troer, at Contracten er saa ufordeelagtig for Sir Morton Peto, og hans Interesse iøvrigt i flere Henseender er saa knyttet til os, at han vistnok vil gaae ind paa ethvert andet fornuftigt Tilbud i saa Henseende. Medens jeg saaledes troer, at vi meget let vilde blive færdige med Sir Morton Peto, kan jeg derimod paa den anden Side ikke indsee, at vi derved vilde blive frie for Tverbanen. Tverbanen maae vi efter min Overbevisning beholde, den er engang vedtagen, og det kan ikke hjælpe, at Herr S. eller Herr R. kommer og fortæller os, at de have begaaet en dum Streg ved at give Loven deres Stemme ved Afstemningen, thi her kommer det ikke an paa Per-

sonerne. Tverbanen maae vi beholde af de Grunde, som den høitærede Minister igaar meget klart og bestemt udtalte; den er vedtagen af den lovgivende Magt, som jeg vil haabe maa have et langt Liv, og som vil leve, naar Personerne ere døde; denne Magt bør vi holde i Agt og Ære, og det steer sandelig ikke ved, at vi tage tilbage idag, hvad vi have givet igaar, fordi Stemninger og Meninger forandre sig. Men kunne vi saaledes ikke komme bort fra Tverbanen, da troer jeg ogsaa, at det Forslag, der foreligger fra Regjeringen, har et stort Fortrin, og det er det, at det stræber at forene de forskjellige og adskilte Meninger i Vedtagelsen af et fuldstændigt Jernbanesystem. Jeg troer ogsaa, at alle de, som ønske en Jernbane, til hvis Tal jeg hører, maae vide den fratraadte Regjering Tak, fordi den er fremkommen med dette Forslag paa en Tid, hvor det endnu var muligt at faae et saadant System flaaet fast, men hvad jeg i særdeleshed lægger Vægt paa ved dette Forslag, det er, at det giver Regjeringen Valget mellem enten at basere Underhandlinger med Contrahenten paa, at Concessionen om Tverbanen er hævet i det Dieblit, at man ved en ny Accord er bleven enig om Bygningen af et vist Mile-Amtal paa et Strøg af den Strækning, hele Jernbaneanlægget efter Lovudkastet skal udgjøre, hvad enten dette nu falder paa Tverbanen, Længdebanelen eller maaskee paa begge — hvis man f. Ex. beholder Aarhus som Udgangspunkt — eller ogsaa at vælge den Udvei, som Mindretallets § 1. indeholder, at convertere Vederlaget med kongelige Obligationer. Jeg lægger Vægt paa, at Regjeringen har Valget herimellem, ikke blot fordi det er min fulde Overbevisning, at i ethvert Contractforhold, og navnlig i dette, vil det være gavnligt, at Regjeringen har saa frie Hænder som muligt, men ogsaa fordi jeg troer, at det vil bevirke et hæmmende Tryk, naar Regjeringen ikke kan benytte netop de Fordele, som den efter den ærede Rigsbogsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tschernings) Mening, hvilken jeg deler med ham, har ligeoverfor Contrahenten, paa hvilken som helst Maade den vil, under de Eventualiteter, som kunne opstaae ved Contraheringen. Er Regjeringen